

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10526/2025
28.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Маја Војводић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Ржг 124/54 од 20.05.2025. године, у седници одржаној 28.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Ржг 124/54 од 20.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Београду Ржг 124/54 од 20.05.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4П 109/25 од 07.05.2025. године, одбијен је, као неоснован, приговор предлача којим је тражио да суд утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Вишег суда у Београду Гж 15752/23 (ранији предмет Првог основног суда у Београду П 28321/19), да се поступајућем судији наложи да у року који не може бити дужи од четири месеца предузме процесне радње које ће убрзати поступак, као и да се подносиоцу приговора накнаде трошкови поступка у износу од 13.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, решењем Ржг 124/25 од 20.05.2025. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану жалбу, предлагача и потврдио решење Вишег суда у Београду Р4П 109/25 од 07.04.2025. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против решења другостепеног суда, предлагач је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре

правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је одлука о приговору предлагача ради убрзавања поступка коју је суд донео на основу критеријума прописаних за оцену повреде права на суђење у разумном року у одредби члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року. У овој врсти предмета суд одлуку доноси на основу утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету, па, с тим у вези, нема услова за уједначавањем судске праксе нити новог тумачења права.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 25/82, 48/88, ("Службени гласник РС", бр. 46/95 ... 106/2015) па је утврдио да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/2015 и 93/2023), прописана су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року и то: приговор ради убрзавања поступка, жалба и захтев за правично задовољење. Истим Законом ревизија није предвиђена као ванредни правни лек у тој врсти поступка. Одредба члана 20. став 2. и члана 7. став 3. истог закона, прописују правила о поступку по жалби и по приговору, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Закон о ванпарничном поступку, у одредби члана 27. став 2. прописује да у поступку у ком се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено. При том, у ванпарничним поступцима, у смислу одредбе члана 27. Закона о ванпарничном поступку, ревизија је дозвољена само против решења другостепеног суда у поступку у ком се одлучује о статусним стварима и о ванпарничним стварим која се односе на станарско право.

У конкретном случају, не ради се о имовинско-правном нити о статусном спору, већ о поступку за заштиту права предлагача на суђење у разумном року, према одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року. Како одредбе тог

специјалног закона не прописују могућност изјављивања ревизије, следи да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић